

Ved Ændringsforslagene Nr. 285—87 finder jeg ikke Anledning til at opholde mig. Nr. 288 lyder saaledes: „Dyrtidstillæg til Opsynsmænd og Mandskaber ved Redningsstationerne og de af Redningsvæsenets Understøttelseskasse understøttede Personer for de 3 sidste Kvartaler af Aar 1918, anslaaet 66,000 Kr.“ Jeg finder, at det er et udmærket godt Ændringsforslag, der her er stillet af den højtærede Forsvarsminister, jeg er ham meget taknemmelig for det, fordi medens Statstjenestemænd, pensionsberettigede Arbejdere, Lærere, Pensionister, Invalidere m. fl. med visse Undtagelser har oppebaaret og for Tiden oppebærer Dyrtidstillæg, har Opsynsmænd og Mandskaber ved Redningsstationerne og de af Redningsvæsenets Understøttelseskasse understøttede Personer intet saadant Tillæg haft. Jeg synes, det er udmærket, at den højtærede Forsvarsminister uden nogen Opfordring har imødekommet den Trang, der er hos Redningsmandskabet til et saadant Dyrtidstillæg, og jeg mener, der er Grund til at være ham taknemmelig derfor. Det er det sidste Ændringsforslag paa Forsvarsministerens Budget. Jeg skal anbefale det til velvillig Vedtagelse.

Nørskov: Grunden til, at jeg har begæret Ordet ved denne Lejlighed, er, at jeg har modtaget et Andragende fra Folk i Viborg Amt, som har Sønner liggende inde som Soldater. Med Formandens Tilsladelse skal jeg oplæse dette Andragende: „Underskrevne, der alle har Sønner liggende inde til Militærtjeneste, opfordrer herved Folketingsmand Laust Nørskov til overfor de paagældende Myndigheder alvorligt at paatale den Uret, som der øves mod det unge tjenestegørende Mandskab derved, at man ikke skaffer dem det Kvantum Føde, som under Hensyn til deres Alder og deres tidt anstrengende Arbejde er nødvendigt for dem. Vi mener, at Staten, som tager deres Tid og Kræfter, maa sørge for, at Soldaternes Ernæringsforhold bliver saa gode, at de kan være tjente derved. Selv vil vi selvfølgelig gerne hjælpe vore Sønner, men det herskende Ernæringsystem gør det vanskeligt for os at hjælpe dem i den Udstrækning, som er nødvendig. Vi opfordrer indstændigt de militære Myndigheder til at tage Spørgsmaalet om Soldaternes Ernæringsforhold op til alvorlig Undersøgelse og til at faa disse Forhold

ordnet saaledes, at vore Sønner uden at tage Skade derved kan forrette deres Tjeneste.

p. t. Viborg, den 5. Marts 1918“.

Denne Henvendelse er underskrevet af mange Mennesker. Det er imidlertid ikke alene fra Viborg Amt, der lyder saadanne Klager. Saa vidt mig bekendt, lyder disse Klager fra det hele Land, og det er særlig over følgende Forhold der klages: at Soldaternes Brød- og Smørrationer er for smaa, og at Soldaterne, naar de faar Kartoffer, ofte kun faar een Kartoffel hver. Det er et mærkeligt Forhold, da vi har Kartoffer nok her i Landet, at de maa nøjes hver med een, det vilde vi civile Mennesker anse for alt for lidt. Der er mange Soldater, der faar Pakker sendt fra deres Hjem, og det bøder naturligvis paa Forholdet, idet de, som alle, der har været Soldater, ved, ofte deler med deres Kammerater. Imidlertid kan de Soldater, der ikke faar Pakker sendt hjemme fra, dog blive daarligt stillede, det kan vi alle forstaa. Jeg vil derfor henstille til den højtærede Forsvarsminister at optage disse Forhold til Undersøgelse og afhjælpe Manglerne ved det bestaaende Forplejningssystem, saa at Soldaterne faar den Føde, der passer til det Arbejde, de skal udrette.

Forsvarsministeren (P. Munch): Det af det ærede Medlem fra Løvel (Nørskov) fremdragne Spørgsmaal ligger udenfor de Ændringsforslag, der er stillede, saa jeg har vel kun Adgang til kortelig at svare derpaa. Det er mig ikke ubekendt, at der af og til klages over, at Soldaternes Rationer ikke er tilstrækkelige, og jeg har tidligere haft Lejlighed til at gøre Rede for denne Sags Sammenhæng. Jeg kan kun i Almindelighed oplyse, at Middagsportionerne er nu lige saa rigelige, som de paa noget Tidspunkt har været, og nogen væsentlig Forskel med Hensyn til, hvor meget Soldaterne her kan have Brug for, kan man ikke antage, der er. Men det er klart, at man ikke har kunnet skaffe Soldaterne mere af Brød- og Smørrationer end højeste Ration, som overhovedet gives andre. Det er ordnet saaledes, at Soldaterne faar den fulde Brødration med Til lægsration, og hyppigt skaffer man dem ved Siden af noget mere paa en anden Maade, idet Franskrødsrationen omsættes i Rugbrødsrationer og saaledes giver mere Næring. Disse Rationer er imidlertid